

В двох соснах

Світ нині весь в пітьмі, в двох соснах,
Навіть не в трьох, блукає він,
Він сам себе самого ж в сосни,
Як в глухий кут в собі ж й завів,

Хоч в тім й нема кута глухого -
Він з пальця виссаний в наш світ,
Бо ми ж в нім з двох з'єднать одного,
Чи знов з цих двох дійти, й дати звіт

Вже в трьох соснах, бо в третій – розум,
Який на жаль, в пітьмі в нас спить.
Тому й в житті у всіх загрози
І крах прийде, як не змінить

Нам те в собі самих, й собою,
Бо Дух й Матерія, й у всіх
Є в двох соснах, й в одній, сосною
Нам треба перш за все самім

У розумі своїм, й в уяві
Те об'єднати з двох в одне.
Хто з Богом й з Світлом в путі правім -
Для тих всіх, що з блукань сумне

І враження, і стан, і людство,
Духоматерія ж – одна.
Світ в бузувірствах весь й в розпутствах,
В пітьмі й в невігластві до дна

В тім докотивсь від ям, й до прірви,
Бо зник в нім в Космосі всім Дух,
Те в більшості й з нас всіх до вирви,
В невігластві й в пітьмі розрух

Все більше, все частіші й глибші,
Матерія ж в нім мертва лиш.
Для Духу в їх серцях і ніші
Немає, в тих пітьма, й все більш!

Не знають, бо й не хочуть знати,
Що в всій матерії є й дух,
І Дух в собі завжди сам мати
Матерію, й в ній зір і слух

Такий, як в тілі, має й дух в нас.
Від атома й до Бога - все
В Духоматерії й весь час,
Лиш з тим і в тім Бог Світ спасе.

Про те все нам дає лиш Вчення
Від Шамбали, й дає для всіх,
У ньому ми від знань й натхнення,
А з ним і в ньому й весь успіх

Хто хоче й зможе, буде мати
Від Агні Йоги, з нею й в ній,
Той вже ні в чім й ніде блукати
Не буде, й Богу хто в ній – свій!